

Brand

Groot Nibbelink, Binnenheurne onder Varsseveld, 1723 - voorjaar

De vuurpilaren (2)

Achter de snijdende ploeg,
door het stuwende zand
achter de kont van de os.
In de snoeihitte van de middag.
Bij het fruurbier zei hij:
“Ut ni-jstukke is gries as asse zo jonk nog.”
Twee keer nog maar bescheet de potstal
in ‘t voorjaar de karige grond.
Bij het laatste licht van de zon
lazen zij over Abram en Lot.
Onder de eerste sterren van de nacht
lagen zij vurig samen tot zij de ogen sloten.
Toen de zon was ondergegaan
en er dikke duisternis was, zie,
een rokende oven met een vurige fakkel,
welke tussen die stukken doorging.
Toen onder de maan en de sterren
vuur met vuur samensmolt, liefde met dood,
stegen vonken met rook schonkend ten hemel,
blaakten de terebinten die kraakten.
In de dauwnevel van de ochtend,
rees een grauwgrijze zuil op van het land,
en leek de aarde in de hemel verzonken.
Een merel floot de dood aan het leven.

Bert Scheuter